

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 245/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., B., zastúpenej advokátom Mgr. P. S., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 536/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2009 doručená sťažnosť M. G., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 536/2004.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Sťažnosť podávam z nasledovných dôvodov. Moja klientka podala návrh na rozvod dňa 13. 9. 2004. Nakoľko konanie nebolo ani po štyroch rokoch ukončené, podala moja klientka dňa 23. 12. 2008 sťažnosť predsedníčke Okresného súdu Bratislava I sťažnosť na prieťahy v konaní.

Predsedníčka okresného súdu... listom zo dňa 9. 1. 2009, sp. zn. Spr. 2332/08 oznámila mojej klientke, že k prieťahom v konaní došlo, a to podľa súdu z objektívnych dôvodov na strane súdu.

Predsedkyňa súdu skonštatovala, že k prieťahom, na strane súdu, došlo v období od 10. 2. 2006 do 10. 4. 2007 a od 19. 04. 2007 do 30. 7. 2008. Spolu to predstavuje 2 roky a 5 mesiacov prieťahov spôsobených konaním, resp. nekonaním súdu. Následne súd až po viac ako štyroch rokoch a siedmich mesiacoch, dňa 28. 4. 2009 vydal rozsudok, ktorým rozhodol vo veci samej a ktorý, bol doručený mojej klientke dňa 22. 6. 2009.

Nakoľko sa jedná o rozhodnutie v konaní o rozvode, súd, okrem neúmerne dlhého konania, ktoré v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (nález ÚS SR I. ÚS 70/98, I. ÚS 133/02-32, III. ÚS 145/02-27, II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) je porušením ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, spôsobil mojej klientke škodu aj tým, že majetok patriaci do BSM, ktorý počas trvania procesu, a to aj počas prieťahov, ktoré spôsobil súd, moja klientka získala, sa po rozvode bude deliť medzi manželov a na ktorý, má jej bývalý manžel právo si nárokovať.

Z daňových priznaní mojej klientky za rok 2006, 2007 a 2008 vyplýva, že sa jedná o sumu 8.588,96 €... Vyššie uvedenú sumu moja klientka považuje za primerané finančné zadosťučinenie, vzhľadom na dĺžku spôsobených prieťahov, právnu neistotu, ktorej bola vystavená ona a jej maloletý syn, po dobu konania o rozvode a v neposlednom rade aj vzhľadom na finančnú škodu a následky, ktoré jej zbytočné prieťahy konania spôsobili...

Na základe vyššie uvedeného preto navrhujem aby Ústavný súd, po vykonaní potrebného dokazovania, vydal nasledovný nález:

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 536/2004 porušil základné právo M. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. *M. G. priznáva primerané finančné zadostúčenie v sume 8 588,96 €..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

3. *Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť M. G. trovy právneho zastúpenia v sume 293,39 € s DPH... na účet... jej právneho zástupcu advokáta Mgr. P. S. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v danom prípade okresného súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (III. ÚS 20/00, III. ÚS 109/03, IV. ÚS 37/02) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v danom prípade okresným súdom) ešte trvalo.

Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádzalo k porušeniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03 a iné).

Sťažovateľka predložila sťažnosť 20. júla 2009 a zároveň predložila aj kópiu rozsudku sp. zn. 14 C 536/2004 z 28. apríla 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. júna 2009.

Sťažovateľka namietala prietáhy v konaní okresného súdu v čase, keď tento už vo veci rozhodol, a jeho rozhodnutie nadobudlo aj právoplatnosť. Okresný súd už právoplatným rozsudkom nastolil vo veci právnu istotu sťažovateľky.

Tento právny stav viedol ústavný súd k tomu, že so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov dospel k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju v zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Keďže ústavný súd návrhu sťažovateľky nevyhovel, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími nárokmi uplatnenými sťažovateľkou v petite sťažnosti, ktoré sa viažu na úspech v konaní.

Vzhľadom na uvedené rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009